

Обръщение на 11-ия Национален симпозиум за мир на Негово Светейшество Хазрат Мирза Масрур Ахмад^{aba}, Светове председател на Мюсюлманската общност „Ахмадия” и 5-ти Халиф

На 8 ноември 2014 г. Световният Председател на Мюсюлманската общност „Ахмадия”, Петият халиф, Негово Светейшество Хазрат Мирза Масрур Ахмад^{aba} отправи обръщение на 11-ият Национален симпозиум за мир. По време на обръщението си Негово Светейшество категорично заклеими действията на „Ислямска държава” и други екстремистки групировки като „напълно неислямски” и каза, че те „злонамерено разпространяват ужас” по света. Представяйки дълги цитати от Свещения Коран, Негово светейшество доказа, че Ислямът е религия на мир, която проповядва толерантност, взаимно уважение и разбиране във всички нива на обществото. Негово Светейшество повдигна, също така, въпроса как екстремистки групировки като „Ислямска държава” се финансират и поддържат. Събитието се проведе в джамията „Baitul Futuh” в Лондон пред публика от повече от 1000 души, които включваха повече от 550 гости немюсюлмани, включващи министри от правителството, държавни посланици, членове и на двете камари на Парламента и много други изтъкнати личности и гости. Темата на тазгодишния мирен симпозиум беше „Халифат, мир и справедливост”. По време на събитието Негово Светейшество награди, също така, и Магнус Макфарлън-Бъроу, Главен изпълнителен директор на „Мерис мийлс”, Великобритания с наградата на Мюсюлманската общност „Ахмадия” за „Напредък по отношение на мира”, като признание за изключителните му усилия за предоставяне на храна и образование на децата от страните от развиващият се свят. Преди обръщението няколко изтъкнати личности направи кратки изявления, включително: Рафик Хайят, Национален президент на Мюсюлманската общност „Ахмадия” за Великобритания, лорд Тарик Ахмад от Уимбълдън, министър на общностите Сиобхаин Макдона, член на парламента и председател на „Парламентарната група на всички партии за Мюсюлманската общност „Ахмадия””, почитаемия Ед Дейви,

член на парламента, държавен секретар за енергетиката и климатичните промени, почитаемата Жюстин Грейнинг, член на парламента и държавен секретар за международното развитие и преподобния Кевин Макдоналд, почетният архиепископ на Съдърк, който също прочете специално съобщение от Ватикана.

След рецитирането на Tashahhud, Ta'awwuz и Bismillah, Хазрат Мирза Масрур Ахмад, Халифатул Масих V^{aba} каза:

Уважаеми гости – Assalamo Alaikum Wa Rahmatullahe Wa Barakatohu – мир и благословиите на Аллах да са с Вас.

Първо бих искал да използвам възможността да благодаря на всички, които дойдоха да посетят нашия годишен Симпозиум за мир. Както знаете този симпозиум се провежда всяка година през последното десетилетие и е станало постоянно събитие в календара на Мюсюлманската общност „Ахмадия“. Обикновено провеждаме това събитие през март, но поради различни причини, тази година беше отложено за ноември. Тази вечер има също и национално честване на Деня на паметта, поради което някои хора, които поканихме може да нямат възможност да присъстват.

Въпреки това съм много благодарен на всички Вас, които дойдохте. Вашето участие със сигурност доказва, че желаете да

чуete за мира от гледна точка на определена мюсюлманска група, защото в днешния свят се е казало толкова много за световния мир и за конфликтите, които са възникнали по земното кълбо.

Със сигурност сегашното състояние е станало причина за страх и безпокойство в по-голямата част от света. Докато това е причина за огромно огорчение, аз нямам притеснение да призная че по-голямата част от безредието което виждаме в света днес е вследствие на действията на определени така наречени „мюсюлмани“. За всеки миролюбив мюсюлманин, който разбира своята вяра това е причина за огромна тъга и отчаяние. През последната година една определена групировка злонамерено разпространяваше своята мрежа от страх и стана причина за сериозни притеснения за света. Говоря за групировката от екстремисти, познати като „Ислямска държава в Ирак и Леванта“ или „Ислямска държава“.

Действията на тази терористична групировка оказват влияние не само

върху мюсюлманските държави, но също така и страни в Европа и дори от по-далеч са били засегнати от техните бруталности. Виждаме, че обезпокояващ брой мюсюлмански младежи от Европа и други части на света вярват някак, че „Ислямска държава” представлява истинска картина на Исляма и подкрепят тяхната идеология. Поради тези причините са решили да им помагат и дори да се бият за тях.

Знае се, че около 500 души от тук, от Великобритания, предимно млади мюсюлмани, вече са заминали за Сирия и Ирак, за да се бият за „Ислямска държава” във война, която терористичната групировка твърди неправилно, че се води в името на Исляма. Ако разгледаме броя мюсюлмани в Европа, които са заминали за така наречения Джихад, ще забележим, че процентът мюсюлмани заминаващи от Великобритания за Ирак и Сирия е по-висок от процента, които заминават от Германия или другите европейски страни.

Това е изключително обезпокоително и води до изключителна загриженост във Великобритания, защото мотивите целите на „Ислямска държава” и техният наречен Халифат са напълно ужасяващи и варварски.

Казва се, че техният Халиф казва, че иска да „отмъсти” на света и да завладее територии

и нации. Той казва, че иска да направи мюсюлманите господари на целия свят и да превърне всички немюсюлмани в роби или „собственост” на мюсюлманите. Той казва, че трябва да бъдат предприети наказателни действия срещу всеки човек, който обижда мюсюлманин по какъвто и да било начин и че законите на Шериата трябва да се прилагат за всеки отделен човек във всяка една страна.

Той иска да отнеме правата на жените, принадлежащи към други религии или секти; да ги потисне и да ги превърне в наложници или да ги принуди да станат техни съпруги. „Ислямска държава” иска да разруши всяка религия или секта, която се различава от техните вярвания и желае да премахне настоящите мюсюлмански правителства и да им отнеме от властта. Така, ако всичко това е вярно, тогава тяхната стратегия и визия е по-голяма и тяхната основна цел е да разрушат мира в света.

Абсурдно е да се предполага, че „Ислямска държава” или друга екстремистка групировка ще успеят напълно да завладеят света, защото е пределно ясно, че техните планове са напълно безумни и са базирани на желанието отколкото на реалност. Въпреки това, ако не бъдат спрени, биха могли да причинят огромни щети и разрушение преди да понесат собствената си смърт.

Били сме свидетели на толкова много инциденти на тероризъм и опустошение, които отделни индивиди, без гръб или подкрепа биха могли да причинят. Например, през няколко месеца има репортажи за поредната трагедия, свързана със стрелба в училище в Съединените щати, където биват убити десетки невинни деца, заради отвратителните действия на един единствен индивид.

Затова трябва да се помисли колко много страдание и разруха могат да бъдат причинени от терористична групировка, която събира заедно объркани и неспокойни хора от всички краища на света, които са готови да дадат живота си за тази несправедлива кауза.

Това е особено вярно, като се вземе предвид факта, че тази групировка има не само с готови за саможертва хора, но които са и тежко въоръжени с усъвършенствани оръжейни системи и артилерия. В действителност не трябва да изключваме и възможността те да се сдобият и с ядрено оръжие. Както казах тези объркани групировки няма да постигнат постоянен или дълготраен успех, но в краткосрочен план е напълно възможно да успеят да завладеят определени религии и да причинят огромни разрушения. Когато всичко това е взето предвид, няма никакво съмнение за ужасната заплаха за света, която представляват „Ислямска държава”

и другите групировки с подобни идеологии.

Фактът, че всичко това се прави в името на Исляма искрено натъжава и причинява болка на всички истински и миролюбиви мюсюлмани, защото подобни брутални и нехуманни идеологии нямат нищо общо със самата религия. Тъкмо обратното, по всякакъв начин и на всяко ниво истинските учения на Исляма са за мир и сигурност за всички хора. Ако се обърнем към Свещения Коран и към живота и личността на Пророка на Исляма, Светия Пророк Мухаммад^{ca}, става ясно, че първите мюсюлмани никога не са започвали война или насилие. Ако някога мюсюлманите са вземали участие във война, е било единствено, за да се защитят и тяхната единствена цел е била да спрат насилниците от извършване на жестокости и никога да не предявяват своето превъзходство или да прибегнат до несправедливост. Те никога не са търсили да окупира земи или нации или да подчиняват народи.

Животът на Светия Пророк Мухаммад^{ca} е свидетел да факта че в ранните години на неговия пророчески живот, в неговия роден град Мека той единствено е искал да разпространи ученията на Исляма чрез любов и състрадателност. Въпреки това жителите на Мека не са само отхвърлили, но и се отнасяли с него по най-жестокия и безмилостен начин. Той и неговите последователи

били брутално преследвани до такава степен, че по Божия заповед Светия Пророк Мухаммад^{ca} трябвало да напусне Мека и да емигрира в Медина. Въпреки това, дори след емигрирането жителите на Мека не оставили мюсюлманите на мир, а тръгнали на път с напълно въоръжена армия и повели война срещу мюсюлманите. Тогава за първи път, по нареждане на Аллах, на мюсюлманите им било разрешено да се бият за да се защитят.

Причината, поради която е било дадено разрешение е ясно заявена в глава 22, стихове 40-41 на Корана, където Аллах казва, че разрешението за отбранителна война е било дадено, защото ако мюсюлманите не са се отбранявали, тогава мирът в целия свят би бил подложен на риск. Противниците не само са искали да елиминират Исляма, но всъщност са искали да елиминират всички форми на религия от света. Следователно, Коранът заявява, че ако не е било дадено разрешение, тогава нито църкви, синагоги, храмове, джамии или други места за поклонничество нямаше да бъдат в безопасност. Затова на мюсюлманите им е било разрешено да се бият не само за да спасят Исляма, но да спасят религията като цяло на базата на гореспоменатия стих.

Имайки предвид това, може да разберете за себеси колко грешат така наречените днешни мюсюлмани, когато твърдят, че е позволено

да се убиват немюсюлмани, да се превземат земите им или да се поробват. Истината е, че Ислямът е онази религия, която гарантира правото на всеки човек да живее свободно. И Ислямът е тази религия, която гарантира правото на всеки човек да живее в мир и хармония, независимо от неговата вяра или произход.

Споменах по-рано как Светият Пророк^{ca} емигрирал в Медина заедно със своите последователи и начинът по който мюсюлманите се слели с местното общество е перфектният модел затова как да емигрираме и да се интегрираме в ново общество. Преди да пристигнат мюсюлманите е имало две основни групи, които живеели в град Медина – евреите и арабите. При пристигането на мюсюлманите групите станали три – мюсюлманите, евреите и арабите немюсюлмани. Светият Пророк^{ca} незабавно заявил, че било от изключителна важност всички те да живеят в мир и хармония и затова предложил мирно споразумение между тях. Според условията на този договор всяка група и всяко племе получили дължимите им права. Животът и богатството на всички страни били гарантирани и всички съществуващи от преди междуплеменни обичаи също били уважени. Също така било уговорено, че ако някой дойде от Мека с намерението да причини вреда или измама, няма да му бъде

предоставено светилище от никой в Медина, нито някой ще сключва договор с тях. Също така, ако общ враг атакува Медина, всички три групи трябва да се съберат заедно и да защитят града като една, въпреки че било договорено, че немюсюлмани няма да бъдат насилвани да се бият заедно с мюсюлмани, ако последните бъдат атакувани или се бият извън Медина. Също така, всякакви споразумения, които евреите имали с други групи, трябвало да бъдат зачетени от мюсюлманите. Евреите трябвало да живеят според своята религия, а мюсюлманите според тяхната.

Когато всички три групи приели условията на този договор, било договорено по взаимно съгласие, че Светият Пророк^{ca} ще бъде председател. Въпреки това, както казах преди, евреите немало да бъдат обвързани от законите на Шериата, а щели да бъдат обвързани само с еврейските закони и обичаи. Това бил перфектният пример за толерантност и взаимно уважение от страна на Светия основател на Исляма^{ca} и въпреки това днешната групировка „Ислямска държава“ твърди, че закона на Шериата трябва да бъде приложен за всяко лице, независимо от религията или произхода. По онова време, Светият Пророк^{ca} също установил и правата на жените в рамките на този договор. Ясно е заявено, че никоя жена не трябва да бъде насилва отведена от

нейния дом или против волята ѝ. Как тогава „Ислямска държава“ смее да твърди, че немюсюлмански жени трябва да бъдат считани за тяхно притежание или вещ? Според договорът никой човек не може да бъде насилван да приеме Исляма, а било заявено изрично, че евреите и немюсюлманите в Медина ще бъдат третирани с любов и състрадание, като братя от мюсюлманите. Следователно това е едно обобщение на договора, който обединил обществото на Медина след пристигането на мюсюлманите.

Историята свидетелства за факта, че мюсюлманите спазвали това споразумение до последната буква и че ако това споразумение някога е било нарушавано, то е било нарушавано от другите страни. Като одобрен лидер на Медина, понякога Светият Пророк^{ca} трябвало да се справя с отделни лица или групи, които нарушавали договора или били въввлечени в злодеяние. Но подобни отсъждания били правени честно, в съответствие с условията на договора. Това е истинското проявление на правителството в Исляма, чиито основи били положени от Светият Пророк^{ca} и след него били продължени от четиримата халифи през първи я век на Исляма.

И ако днес „Ислямска държава“ или друго мюсюлманско правителство действа против тези принципи на истинска справедливост и

равенство, тогава те го правят само за да изпълнят техни лични или политически интереси.

Дори ако твърдят, че действат в името на Исляма, истината е, че техните действия не са свързани изобщо с Исляма или с истинските учения на Светият Пророк^{ca}.

Ако погледнем историята на Арабия преди идването на Светият Пророк^{ca}, е царяло общество, в което всяко племе е искало да наложи техните права чрез война и кръвопролитие. И все пак, точно в това общество, Светият Пророк^{ca} извършил революция, при която установил правилна система за отсъждане, в която всяка група била третирана в съответствие с собствените си традиции или религиозни вярвания. Ако някой проучи ранната ислямска история по честен и безпристрастен начин, ще види, че по време на началната ера на Светия Пророк^{ca} и неговите четирима халифи, поведението на мюсюлманите е било безупречно.

Те никога не са били агресорите в която и да е война, нито са искали да завладяват земи. Когато са искали да разпространят ученията на Исляма, те го правели само чрез проповеди по изцяло мирен начин. Например, ислямът се е разпространил до Китай и Южна Индия и все пак никъде в историята не се твърди ислямски армии да са нападали тези нации; тъкмо обратното, ислямът

се е разпространил в тези държави и нации чрез мирни средства. В покъсни периоди някои мюсюлмански монарси са започвали войни поради различни причини, за които само те могат да бъдат обвинявани и дори в тези войни жителите на завладените държави, никога не са принуждавани да приемат Исляма. Със сигурност Коранът отхвърля подобни действия и учи само на мирна пропаганда.

Както вече казах, когато Аллах е дал разрешение за отбранителни религиозни войни, той го е дал само като средство за защитаване на всички религии, не само на Исляма. В много различни стихове от Корана, Аллах, Всемогъщият е задал различни принципи за водене на война. Например, в глава 2, стих 191, Аллах установява принципа за отбранителна война, където той казва да се биете само с тези, които започват война срещу вас и никога да не прегрешавате и действате жестоко, защото Аллах не обича несправедливите.

Отново в глава 16, стих 127, Аллах, Всемогъщият заповядва на мюсюлманите никога да не преминават границите или да прегрешават по време на война. Аллах казва, че наказанието трябва да бъде пропорционално на степента на прегрешение.

В глава 2, стих 194, Аллах, Всемогъщият казва, че по време на

война едната страна трябва да се бие докато вече няма преследване и религията отново може да бъде проповядвана свободно. Казва се, че ако насилниците са спрени и бъде сложен край на безредието, тогава не трябва да бъде показвана повече враждебност спрямо тях.

В глава 8, стих 62, Аллах, Всемогъщият казва, че ако насилниците склонят към мир и подадат ръка за помирение, мюсюлманите трябва да я сграбчат и да не питат дали те са искрени.

Също така, в глава 9, стих 4, Коранът заявява, че мюсюлманите трябва да изпълняват всички споразумения или пактове, които сключват с идолопоклонници, ако последните не се държат агресивно и са спазило условията на общите им споразумения от тяхна страна. Аллах казва, че това е задължително изискване за праведност и Аллах обича онези, които са праведни.

В глава 8, стих 68, Аллах казва, че не е задължително пророк да държи заложници в мирно време, защото това би предполагало, че освен Божията любов те се интересуват само от богатство или власт. Така, това доказва много ясно, че извън война е забранено да се държи който и да било в плен, а днес виждаме, че така наречените „ислямисти” на сила лишават от свобода безброй невинни хора, сред които беззащитни жени които биват

превръщани в държанки.

В глава 47, стих 5, от Свещения Коран, Аллах, Всемогъщият е заявил, че военнопленниците трябва да бъдат освободени след приключването на войната. В този стих Аллах е казал, че те трябва да бъдат освободени в замяна на сума пари или още по-добре, те трябва да бъдат освободени по милост и като услуга. Така, когато войната завърши, затворниците трябва да бъдат освободени и това важи и за мъжете и за жените. В ранните години, жените ходили на бойните полета, за да подкрепят и мотивират мъжете, които себият и по този начин жените също носели отговорност, ако бъдат пленени. Коранът, обаче ясно е заявил, че с никоя жена не трябва да бъде третирана жестоко или насилвана по какъвто и да било начин.

Относно заплащането на пари за освобождаването на заложник, в глава 24, стих 34, Коранът заявява, че ако човек няма възможност да си позволи да освободи затворник, тогава трябва да бъдат приети вноските и да се освободи затворника. Тези стихове, свързани с освобождаването на военнопленници, трябва да бъдат разбирани в контекста на война по време на ранните периоди. По онова време, хората, които се биели във война, го правели на техни собствени разноски и носели техни собствени оръжия и затова имали

право да получават заплащане в замяна на освобождаването на техните пленници. Но в днешните войни, правителствата са тези, които изцяло финансират експедициите и затова няма индивидуална цена за войниците. Затова могат да бъдат направени програми за обмен на пленници или други сделки между нациите на правителствено ниво за установяването на дълготраен мир. Със сигурност условията за лично поробване на който и да било не съществуват вече и ако бъде направено, ще бъде изцяло против Исляма.

В Корана Аллах също е казал, че не трябва да гледаме със завист към богатството на другите и това е един от златните принципи за мир по света. Ако тази единствена ислямска заповед бъде следвана, тогава никога не би ставало въпрос мюсюлманин да завзема земя, територия или богатство на други. В глава 10, стих 100 от Корана, Аллах е казал, че тъй като той е Всемогъщ, ако реши би накарал целия свят да приеме Исляма. Въпреки това Аллах не е принудил човечеството и е наредил Светия Пророк^{ca}, че никаква сила не е позволена за разпространяване посланието на Исляма и че религията е въпрос на сърцето и съвестта на всеки един човек.

Следователно става пределно ясно, че никога не е позволено, при каквито и да е обстоятелства, да се принуждава друг човек да

приема Исляма или която и да е религия. Разбира се мюсюлманите са били помолени да проповядват посланието на Исляма но това е всичко. Така, в глава 18, стих 30, Аллах е казал на Светия Пророк^{ca} да информира света, че истината е дошла от техният Господ, което е било средство за успех и просперитет и те са свободни да я приемат или отхвърлят. Тези думи са кристално ясни за всички онези които искат да видят и чуят. Всички хора са свободни да вярват или да не вярват. И когато на Светия Пророк^{ca} му бе разрешено само да предава посланието на Исляма и нищо повече – как тогава могат така наречените съвременни мюсюлмански лидери да преминават отвъд това и да мислят, че имат повече сила, авторитет или права от Пророка на Исляма^{ca}?

За това трябваше да дам кратко обобщение на ученията на Исляма на базата на различни стихове от Корана, които доказват, че действията на жестокост, извършвани от определени мюсюлмански групировки и дори цели нации, са изцяло против Исляма.

Може би се чудите защо, ако това е против ученията на Исляма, те действат по този начин. Простият отговор е, както казах преди, че те искат да изпълнят само техните светски интереси. Техните цели изобщо не са духовни или религиозни. Те искат да постигнат

светски цели от името на религията чрез жестокост и кръвопролития.

Казвам още веднъж, че мюсюлманите - ахмадици или истински миролюбивите мюсюлмани чувстват огромна болка, че тяхната чиста религия бива опетнявана и експлоатирана по този несправедлив начин. И все пак с настоящото бих искал да опровергая тези хора, организации или политици, които твърдят е Ислямът е религия на насилие на базата на зверствата на екстремистките групировки.

Бих искал да ги помоля да се замислят как тези групировки имат възможност да придобиват такива средства, които да им позволяват да продължават стехнитетерористични и военни действия толкова дълго? От къде намират толкова модерни оръжия? Дали имат военна индустрия или фабрики? Очевидно е, че те получават помощ и подкрепа от определени сили. Това би могло да бъде директната подкрепа от богати на петрол мюсюлмански държави или може би други основни сили, осигуряващи тайно съдействие.

Когато за първи път се чу за „Ислямска държава” беше казано, че са иззели оръжията на националната армия и че са завладели някои от военните депа – това може би е вярно, но само по себе си не им е достатъчно да продължат с действията си до сега. Ако линията

за доставка на редовната армия е прекъсната, тогава е невъзможно да продължат и все пак линията за доставка на „Ислямска държава” изглежда, че постоянно нараства.

Казва се, че те сега дори притежават противовъздушни ракети и други модерни оръжия. Всичко това сочи, че има линия за доставка, поддържаща „Ислямска държава”.

Всеизвестен факт е, че те имат огромни финансови средства, възлизащи на хиляди милиони долари и от това само може да се предположи, че имат външна подкрепа. Много официални лица, анализатори и коментатори открито изразиха подкрепа за тази теория. Например, старши представител на правителството на Съединените щати, Дейвид Коен, който е подсекретар по тероризъм и финансово разузнаване, публично заяви, че „Ислямска държава” е „най-добре финансираната терористична групировка, с която сме се сблъскали до момента”. Той казва, че те харчат десетки милиони долари всеки месец и изкарват един милион долара на ден, като продават петрол на черния пазар.

Трябва да попитаме откъде и как са получили такъв неограничен достъп до толкова огромни количества петрол? В други части на света превозването и продажба на петрол са строго наблюдавани и се

налагат санкции срещу определени богати на петрол страни. И въпреки това „Ислямска държава” изглежда някак успява да заобиколи всички форми на контрол и да придобива и продава огромни количества петрол без никакъв проблем – въпреки че всички знаем, че транспортирането и търгуването с такива огромни количества петрол не може да бъде скрито. Казва се също, че „Ислямска държава” получава редовни приходи от откупи, но това е малка сума в сравнение с другите ѝ източници на доход.

Финансирането на тези групировки е основен проблем, защото чрез тези средства те имат възможност да нападат уязвими групи или лица. Например, в скорошен доклад се заявява, че ако семейство изпрати един от своите членове да се присъедини към „Ислямска държава”, тогава семейството получава хиляди долари като първоначална сума и още много хиляди долари редовно в последствие.

Така че спешно трябва да бъде направено нещо, за да се спре финансирането на тези групировки. Западът сега започна да осъзнава и да приема, че това е война която пряко ги засяга. Обаче, това също е подценяване – истината е, че това е война срещу целия свят.

Редовно виждаме, че великите сили имат възможност да

упражняват огромно влияние върху или дори да диктуват политиките в мюсюлмански държави по много въпроси и следователно въпросът е защо не упражнят тяхното влияние тук, където наистина е необходимо? Защо няма обединено и концентрирано усилие за справяне с всички форми на екстремизъм? Дори усилията които се полагат сега са прекалено малки в сравнение с опустошението, което тази групировка ще причини. По мое мнение, това което се случва не е само по вина на мюсюлманския свят, но има също външни сили които допринасят за това опустошително състояние на нещата.

Години наред имаше местни конфликти, които се случваха в страни като Сирия и Ирак и външните сили финансираха, въоръжаваха или подкрепяха бунтовнически групировки и фракции които бързо нараснаха и излязоха извън контрола на техните господари. Те продължиха да всяват хаос и да упражняват всякакви форми на тероризъм на базата на техните екстремистки идеологии. Заявявайки това, аз не казвам нищо, което вече да не е общоизвестно или открито отразено от медиите. Военните групировки като „Ислямска държава” са продукт на подобни политики и сега разпространяват тяхната мрежа от тероризъм все по-надалеч и засягат целия свят.

Отново казвам, че фактът, че тези злодеяния биват свързани с Исляма, ми причинява огромна болка и загриженост. Днес огромен проблем е, че мюсюлманските младежи от Запада пътуват до страни като Сирия и Ирак където биват радикализирани. Твърде е възможно някой ден те да се завърнат в родните си страни и да извършат атаки или да причинят огромно безредие в тази част на света. Така, става ясно, че това вече не е местен или мюсюлмански проблем – това е международен проблем, който изисква глобално и концентрирано усилие, което да спре тези екстремистки организации.

Някои изтъкнати фигури предположиха, че ще отнеме 30 или 100 години за да бъде завършена тази война с екстремизма. Лично аз вярвам, че военните и екстремистките групировки могат да бъдат спрени в много по-кратък период от време, ако светът е решен да ги изкорени. Не трябва да мислим, че сме освободени от нашата лична отговорност, просто заявявайки, че ще отнеме десетилетия да се сложи край на тази война – по-скоро всеки трябва да се присъедини в това усилие, за да се отблъсне глобалния екстремизъм. Просто да се хвърли вината върху Исляма или определени групировки, няма да ни спаси от война или да ни освободи от отговорностите ни.

За това всички миролюбиви хора трябва принудят техните

правителства и определено всички политици и влиятелни фигури да обърнат внимание на това и да се опитат да установят мир в света, като промотират истинска справедливост в съответните им сфери на влияние и като предприемат строги действия срещу пълното унищожаване на световния мир. Ако искаме да спасим света, тогава трябва да бъде показана истинска справедливост на всяко едно ниво в обществото и проблемите, с които се сблъсква всяка страна, трябва да бъдат разрешавани по справедлив начин, който премахва чувството за неудовлетвореност.

Не трябва да се гледа завистливо на богатството на никоя страна и взаимните политики трябва да бъдат създавани за да си помагат една на друга. Преди всичко светът трябва да осъзнае, че е забравил своя Създател и трябва да се обърнат към него. Само, когато това се случи може да бъде установен мир и без това не може да има никакви гаранции за мир.

Много пъти преди съм говорил за ужасяващите последици от нова световна война и вероятно само след такава война, светът ще осъзнае разрушителните последици на несправедливите политики, които са били водени само за да задоволят лични амбиции и скрити интереси. Надявам се и се моля, че светът ще се осъзнае преди да се е случило такова бедствие. Надявам се и се моля, че

светът ще припознае и ще приеме своя Създател. С тези думи се оттеглям. Благодаря Ви много.

Ключ за обръщенията:

sa SallAllaho alaihe wassalam – „Нека мирът и благословиите на Аллах да бъдат с него.” Това се пише след името на Светия Пророк^{ca}.

as Alaihe Salam – „Нека мирът бъде с него.” Това се пише след имената на други пророци, различни от Светия Пророк^{ca}.

pa RaziAllaho Taala unho/unha/anhum – „ Нека Аллах да бъде доволен с него.” Това се пише след имената на спътниците на Светия Пророк^{ca} и на Обещания Месия^{ac}.

aba Ayyad Allaho Taala be Nasril Aziz – „Нека всемогъщият Аллах да му помогне с Неговата силна подкрепа.” Пише се след името на настоящия Халиф на Мюсюлманският Джама'ат „Ахмадия”.